

hed hos den paagældende Kontorchef tyder efter min Opfattelse paa, at han ikke er i Besiddelse af den rolige Dømmekraft og ikke mindst den Selvkontrol, som gør en Mand egnet til at beklæde et saa højtstaaende Embede. Men der knytter sig et andet Spørgsmaal hertil for den højtærede Landbrugsministers Vedkommende, nemlig Spørgsmaalet om Udnævnelsen af denne Mand til Medlem af det Undersøgelsesudvalg, som er nedsat. Jeg vil gerne spørge det høje Ting: Kan det virkelig passere, at en Embedsmand sigter blandt andet en Rigsdagsmand for Meddelagtighed i Korruption, og at denne Embedsmand dernæst indsættes i en Kommission, som skal gøre Indberetning og derefter gennemfælde en Dom over den paagældende Rigsdagsmand, og at i det halve Aar, der gaar med til Undersøgelsen, skal denne Rigsdagsmand gaa med Embedsmandens Stempel paa sig og afvente den samme Embedsmands Dom? Det forekommer mig, at det kan man ikke gøre, og jeg vil mene, at det fører en anden Ting med sig, nemlig at Befolkningen, som denne Sag angaar, ikke vil anerkende en Dom af denne Mand som upartisk, naar Beretningen en Gang kommer. Jeg kan ikke se andet end, at denne Embedsmand har bragt sig selv i en Stilling, hvor eet af to maa ske, enten at man, hvis han til sin Tid er med til at fordømme, hvad der er sket i Fjends Herred, da med Rette kan sige om ham, at hans offentlige Udtalelse har gjort det nødvendigt for ham at indtage det Standpunkt — eller at han, hvis der gives Fjends Herreds Husmænd Opregnsning, er kompromitteret i Henhold til den Stilling, han indtog, da Sagen kom frem.

Forholdet ligger imidlertid jo nu saaledes, at der er indgivet en foreløbig Indberetning til Ministeriet om Sagen i Fjends Herred, og jeg vil bede den højtærede Minister om her under Finanslovbehandlingen at fremkomme med en Udtalelse om sin Opfattelse af Sagen *nu*. Den højtærede Minister er i sin Tid kommet saa langt ud i sine Udtalelser, at han ikke kan lade nogen Lejlighed gaa ubenyttet hen til at give Rigsdagen Meddelelse om sin Stilling til hele denne Sag.

Jeg vil ogsaa spørge den højtærede Minister, om han vil lade Kommissionens Arbejdsomraade udvide saaledes, at den kommer til at behandle *alle* de Spørgsmaal, der knytter sig til Tilskuddene til det danske Landbrug. Man maa jo saa afvente denne Beretnings Offentliggørelse; men jeg vil dog gerne have Lov at føje til, at som Sagen ligger paa det nuværende Tidspunkt, vilde det for mig, og jeg kan sige for mange i de

Egne, jeg repræsenterer, være en naturlig Sag, om den højtærede Landbrugsminister indbød Fjends Herreds Husmænd til et Møde, hvor han gjorde dem en Undskyldning, fordi han som Landbrugets Minister ikke havde hindret, at fejlagtige og skadelige Opfattelser bredte sig i andre Befolkningsslag om Landbrugets Mænd. Jeg vil sige, at det Møde kunde den højtærede Minister passende henlægge til Skive; thi ihukommende en ydmygende Begivenhed, der indtraf for den højtærede Landbrugsminister i Sommer, er det alligevel en udbredt Opfattelse, at Landbrugsministeren vil gaa over i Historien under Betegnelsen: Manden, der var i Skive.

Denne Sag har vist i hvert Fald een Ting, at selv om alt vedrørende Statens Tilskud paa disse Omraader formelt er i den skønneste Orden, kan Staten alligevel blive snydt ganske grusomt. Sagen viser, at medens Fjends Herreds Husmænd efter alles Mening ikke har faaet en eneste Øre for meget i Forhold til det Arbejde, der er gjort, kan Foreninger, der har deres Sager formelt i den skønneste Orden, malke Statskassen i en Grad, der ikke staar i noget som helst Forhold til det Arbejde, de udfører. Derfor vil jeg sige: At fortsætte med de gamle Regler, kun med den Forandring, at der i enhver Henseende kræves Opfyldelse af de formelle Regler, vil ikke skabe Tryghed fra nogen Side. Og derfor vil jeg ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, om han agter at foreslaa nye Regler for disse Statstilskud, og endvidere, om han agter at lade disse Regler vedtage af Rigsdagen, og om han kan meddele noget om, efter hvilke Principper han tænker sig disse Regler affattet. Det maa blive Resultatet af denne Sag, at der skabes Sikkerhed for, at det afgørende for Statstilskuddenes Størrelse fremtidig maa blive Omfanget af det *Arbejde*, der gøres indenfor Foreningerne til Landbrugets Gavn, og ikke blot, hvem der forstaar at stille det fineste Regnskab op. Jeg vil tilføje, at jeg har den Opfattelse, at det ikke blot er paa dette Omraade, at Statstilskudsreglerne burde tages op til Revision, men det samme gælder en Række Omraader, for hvilke Tilskuddene er vedtaget ved Lov. Der er nævnt Husdyrlovens Tilskudsregler. Jeg tror, at vi vilde finde noget tilsvarende paa Undervisningsministeriets Budget under de kulturelle Opgaver, der ydes Tilskud til, saaledes til Biblioteker, til Friskoler og maaske ogsaa til Folkehøjskoler. Paa en Række af Omraader tror jeg, For-